

Zoran Nikezić, dr. arh., redovni profesor Univerziteta u Beogradu - Arhitektonskog fakulteta u penziji.
Rođen u Beogradu 1948. godine. Diplomirao i doktorirao na Univerziteta u Beogradu - Arhitektonskom fakultetu gde je radio od 1976. do 2013. godine. Bavio se urbanim istraživanjem i arhitektonskim i urbanim dizajnom. Autor knjige „Građena sredina i arhitektura“ 2007. godine. Dobitnik nagrade grada Beograda „Despot Stefan Lazarević“ za arhitekturu i urbanizam 2010. godine. Od 2014. godine se uči vajarstvu.

„Tek sada prvi put kroz naknadnu racionalizaciju, probaću rečima da objasnim svoju skulpturu. Ona je, naime, nastala bez nekog posebnog predumišljaja, sama od sebe, intuitivno. Skulptura je zapravo samo skulptura, jednostavna, jedina kakvu umem da napravim. Nema neke teorijske potke, posebne namere, drame ili poruke. Skulpturu više otkrivam nego što je stvaram. Svaka je svoja, slučajna i za mene iznova uzbudljiva i neponovljiva, a opet nekako ista.“

Skulpture radim u originalu, neposredno, tehnikom koja ne trpi popravke, koja je puna rizika i koja u svaki potez unosi potrebnu neizvesnost, tenziju, spontanost i slučajnost. Svaka je kao slika, unikat.“

Zoran Nikezić

Izložbu pomogli iskustvom i nesebičnim naporom:

Branko Pavić, mr, grafičar, redovni profesor
Univerziteta u Beogradu - Arhitektonskog fakulteta
Ana Nikezić dr. arh., redovni profesor
Univerziteta u Beogradu - Arhitektonskog fakulteta

Fotografije: Autor

SKULPTURE

Zoran Nikezić

retrospektivna
izložba

01-08. jun 2024.

ponedeljak - subota: 17-20h

Galerija TRAG
Cvijičeva 72
Beograd

GALERIJA
TRAG

IZVOD IZ RECENZIJE

Radomir Knežević,
profesor Fakulteta likovnih umetnosti u Beogradu

Svet skulpture Zorana Nikezića

...Pošto se tokom radnog veka bavio prostorima u kojim se čovek kreće, radi, komunicira, jednom rečju obitava, Zoran Nikezić se vraća kroz svoj skulptorski rad upravo toj „prameri“, to jest čoveku. Zaključujemo to jer najčešći motiv u skulpturama koje je izvajao jeste ljudsko telo. Pravo pitanje je kako čitati „prameru“, čoveka u njegovoj savršenosti i složenosti? Kako doći do univerzalnog, preko ličnog, sopstvenog doživljaja čoveka, svojim osećajem, svojim senzibilitetom? Kako postići čulnost forme?

...Zoran Nikezić pokazuje posebnu istrajnost u traženju konačne forme, usklađivanju odnosa između zaobljenih delova, što iziskuje posebnu pažnju u opservaciji i studioznost u usklađivanju. Saglasje topline drveta i ženskog torzoa je očigledna i tako se dopunjuje. Umetnička kreacija jeste u tome da iz materijala „izvuče“ kvalitet kojim podržava formu koju gradi. U predstavama ženskih figura otkriva se koliko je autor na bezvremenoj putanji inspiracije ženom kao bićem...

...Autor ne ulazi u složeni opis anatomije već invencijom kojom umetnici od drevnih vremena grade svedene i u isto vreme monumentalne prizore koji u sebi nose dovoljno asocijativnih elemenata gradi svoj svet.

REČ AUTORA

O vrednostima....

Ključne vrednosti mojih skulptura koje u retrospektivi prepoznajem su LEPOTA, NEŽNOST, SNAGA, SKLAD, ŽIVOTNOST I ISTINITOST. Sve samo pozitivne stvari, mimo ili uprkos svakodnevice, za mene iskonske i nepromenljive, od bezazlenosti do mudrosti.

O tematici....

Ove vrednosti doživljam kroz temu žene i životinje. One su više nego motivi ili predmeti pogodni za iskazivanje izraza ili jezika vajarskog dela, one su integralni deo suštine moje skulpture. Univezlane vrednosti traže univerzane teme, a i stvari koje nisu žive i jednostavno lepe, ne pokreću me.

O linijama i crtežu...

Svoje skulpture vidim i gradim kao materijalizovane linije. Crtež je osnova od koje polazim i koji me prati u svakoj fazi rada. Crtež nastaje i nestaje na materijalu koji obrađujem. Brzina kojom nastaje nadoknađuje sporost vajarskog alata i čuva spontanost kao vrednost. Snopovi linija koje izcrtava sama skulptura kroz niz promenljivih silueta, preseka, granica senki i obeležja tekstone „nose“ formu.

O alatu i zanatu.....

Alat je baza zanata i od alata se najviše nauči. Izabrani alat i primenjeni zanat predodređuju rukopis dela. Zanatska komponenta moje skulpture nije komponenta, ona je njen integralni deo. Zanat negujem kao gramatiku jezika kojim se forma izražava, kao okvir, putokaz i ograničenje.

O Postupku....

Crtam. Pronalazim linije u formi i teksturi materijala. Grubim alatom utvrđujem ravnotežu. Puštam da me vode alat i zanat. Ponovljeni crteži i uklanjanje suvišnog dovode me do fluidnosti forme. Dopuštam da me nove situacije iznenade. Prihvatam izazove i promene. Duži prekidi u radu dopuštaju vremenu i intuiciji da savladaju nove situacije. Kraj je kada se ne usudjujem da nastavim, kada se linije povežu i slože.